

ת"פ 16753/05/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד רפאל יעקובוב - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 16753-05-21 מדינת ישראל נ' יעקובוב
בפני כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד אינארה פרז
נגד
הנאשם
רפאל יעקובוב - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ישעיהו רוטנשטרייך

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 368 ו (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

כתב אישום מתוקן

מעובדות כתב האישום עולה כי בשעת בוקר של יום 08.05.2021, הגיע המתלונן לחניון רכבים הסמוך לחוף בים המלח כאשר הוא נוהג ברכבו בנסיעה לאחור על מנת לחנות בחנייה. במעמד זה, הבחין הנאשם במתלונן כשהוא נוסע לאחור וחיבט בידו בחלקו האחורי של הרכב בכדי לגרום למתלונן לעצור מאחר ובתו הקטינה של הנאשם עמדה בכיוון נסיעת המתלונן.

במעמד זה, יצא המתלונן מרכבו, ניגש אל הנאשם ובין השניים החל וויכוח במהלכו תקף הנאשם את המתלונן בכך שנגח בראשו וגרם לו חבלות של ממש בדמות חתך עמוק בגבה שמאל בשלו נזקק המתלונן לטיפול רפואי.

תסקיר שירות מבחן

מהתסקיר ראשון שהגיש שירות המבחן ביום 22.02.2022 עולה כי הנאשם, כבן 42, גרוש ואב ל-4 ילדים קטינים משתי מערכות יחסים, מתגורר בבת ים עם זוגתו הנוכחית ושתי בנותיהם ועובד כטבח במסעדה מזה כ-4 חודשים.

בהתייחס לעבירה בה הורשע תיאר הנאשם בפני קצינת המבחן כי המתלונן כמעט ופגע ברכב בו נהג בבתו והוא נבהל מכך, מכאן ולאחר שהתגלע ויכוח ביניהם, מתלונן דחף אותו והוא בתגובה נגח בו. הנאשם טען כי התנהגותו כלפי המתלונן הייתה תוצאה של סערת רגשות בה היה נתון נוכח הבהלה שאחזה בו מפני פגיעת רכבו של הנאשם בבתו הקטנה, וכי התנהגות זו אינה מאפיינת אותו דרך כלל. הנאשם מסר כי פעל באופן אימפולסיבי נוכח שהתקשה להתמודד עם רגשותיו ועל כן לא שקל השלכות מעשיו.

השירות התרשם כי לצד העובדה שהנאשם השליך את אחריות על תחילת הוויכוח והסלמתו על מתלונן, הוא הביע חרטה כנה על אופן התנהלותו.

שירות המבחן פרט בגורמי הסיכון להישנות העבירות, ובין היתר הביא בחשבון את אופי העבירה וחומרתה ללמד על אימפולסיביות וקושי בוויסות אצל הנאשם לרבות קשיו להפעיל שיקול דעת ולהגיב באיפוק בסיטואציה בה חש נסער. עוד הביא השירות את השפעת מצבו הכלכלי הירוד של הנאשם אשר נאלץ להתמודד עם תשלום חובות וכלכלת כלל ילדיו על יכולותיו לווסת ולשלוט ברגשותיו. לצד גורמי הסיכון הרחבי השירות בסיכויו שיקומו של הנאשם אשר נמצא כי הנם גבוהים. בין היתר ציין השירות בכך שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי וניכר כי הוא עורך מאמצים לתפקוד תקין, המתבטא בהעדר מעורבות פלילית משך שנים רבות, קיומם של כוחות ויכולות לקדם עצמו, לרבות כי ההליך הפלילי המתנהל כנגדו מהווה עבורו גורם מרתיע ומצמצם סיכון להישנות עבירות מתחום האלימות, ומוטיבציה שהוא מגלה להשתלב בקבוצה טיפולית.

לאור סיכויו השיקום והתרשמות שירות המבחן ליכולתו של הנאשם להיתרם מהליך טיפולי שכזה, בא בהמלצה להשית עליו צו מבחן למשך שנה במסגרתו ישתלב בקבוצה טיפולית ייעודית לטיפול בתחום האלימות, הכוללת הליך התבוננות ביקורתית על דפוסי חשיבתו והתנהלותו העומדים בבסיס מעורבותו הנדונה, כמו כן בחינה של דפוסי התמודדות מכשילים ואלטרנטיבות להתמודדות מותאמת במצבים מורכבים בחייו, תוך חשיפתו לדרכי תקשורת מיטיבות וחיזוק חלקיו החיוביים והמתפקדים. בנוסף המליץ השירות על "ענישה שיקומית" בדמות צו של"צ בהיקף של 180 שעות שיוטל על הנאשם למען אוכלוסייה נזקקת ותרומה לחברה במסגרת "החברה לתרבות, פנאי וספורט" בבת ים, בתפקיד מטבח, אחזקה וסיוע כללי לצוות, אשר יהווה גורם חיובי נוסף להקטין את הסיכון להישנות עבירות אלימות אצל הנאשם.

בתסקיר משלים שהוגש ביום 15.05.2022, עולה כי במהלך תקופת הדחייה, הנאשם השתלב ביום 10.03.2022 בקבוצה טיפולית, ייעודית למבצעי עבירות אלימות שמטרתה לסייע בזיהוי מצבי סיכון ורכישת כלים אדפטיביים להתמודדות עם מצבי דחק. השירות ציין כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא, בעל מוטיבציה ונכונות להמשיך והתמדה. הנאשם הקפיד להגיע בזמן למפגשים, לשתף באופן כן את חברי הקבוצה ולהתחיל לבחון באופן אותנטי את הסיבות שהובילו אותו למעורבותו בתיק זה. השירות ציין כי ההליך הטיפולי בראשיתו אם כי כבר ניתן להתרשם מנכונות הנאשם להמשיך את תהליך שיש בו להפחית הסיכון להישנות מעורבות פלילית.

לאור שיתוף הפעולה ושעלה במהלך המפגשים התרשם השירות המבחן מקבלת הנאשם אחריות מלאה והבעת צער וחרטה כנים על מעשיו. בסופם של דברים חזר השירות על המלצתו לענישה חינוכית בגדרה יועמד הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך את ההליך הטיפולי בקבוצה. להערכת השירות נכון להסתפק בענישה בדמות צו של"צ בהיקף של 180 שעות, ולהימנע מענישה בדמות מאסר על דרך של עבודות שירות אשר עלולה להוביל לרגסיה במצבו ותפגע בהליך השיקומי אותו החל הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ התביעה, עו"ד ליטל פרץ, הגישה כראיות לעונש את רישומו הפלילי של הנאשם, תעודה רפואית וצילום תיעוד החבלה שנגרמה למתלונן. טיעונים לעונש הגיש בכתב והוסיף על פה. בטיעוניו עמד על חומרת מעשי הנאשם, הערכים המוגנים בהם פגע ומידת הפגיעה שהינה משמעותית. התובע סבר כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם צריך וינוע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם ציין בתסקיר החיובי ועל כן סבר כי יש למקם את עונשו ברף הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו בהינתן כי הנאשם בעל עבר פלילי. בנוסף עתרה התביעה להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי התחייבות, ופיצוי למתלונן.

בהשלמת הטיעונים לעונש (לאחר התסקיר המשלים) ציין ב"כ התביעה כי הוא ער להליך הטיפול בו שולב הנאשם וכי התביעה מברכת על כך, אולם מדובר בראשיתו של הליך טפולי שאין בו בשלב זה, להצדיק ענישה בדמות של"צ כהמלצת שירות המבחן, ועל כן חזרה על עמדתה העונשית.

ב"כ הנאשם, עו"ד ישעיהו רוטנשטריין התייחס ארוכות בטיעוניו לתסקירי שירות המבחן והמלצתו הסופית ועתר בסופם של דברים לקבל את המלצת השירות ולהשית על הנאשם עונש חינוכי שיקומי בדמות 180 שעות של"צ.

ב"כ הנאשם טען כי כל עונש אחר שיושת על הנאשם יחטא לסיכוי השיקום שנמצא כי הינם גבוהים על פי התרשמות שירות המבחן ממאפייני אישיותו של הנאשם אשר נטל אחריות מלאה על מעשיו, הודה התחרט והביע צער על מעשיו שנעשו בזמן שהיה נתון בסערת רגשות נוכח הבהלה שאחזה בו לאפשרות שרכבו של המתלונן יפגע בביתו הקטנה שמעדה בטווח נסיעתו לאחר של המתלונן. נטען כי יש להעדיף את שיקולי השיקום במקרה דנן שנסיבותיו אינן חמורות כפי שבקשה התביעה לצייר בטיעוניה ובהינתן הנסיבות המקלות ביחס למקרים אחרים בהם דובר על אלימות בכביש. נטען לקשיים כלכליים בהם נתון הנאשם (הוגשו אסמכתאות) כך שגזירת עונשו לעבודות שירות תכביד עליו עוד יותר לשלם חובותיו ולפרנס את ילדיו ובשים לב למשכורתו החודשית הקטנה.

הנאשם בדבריו חזר והביע צער על מעשיו וציין כי אינו עבריון כי זו אינה דרכו לנהוג באלימות וכי כל שהוא מבקש הוא לחיות בכבוד.

דין

מתחם העונש ההולם

בהתאם לעיקרון ההלימה, בקביעת מתחם העונש בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. הערך החברתי המוגן בעבירות האוסרות אלימות מכל סוג הוא בראש ובראשונה - הגנה על חיי אדם, שלמות גופו וביטחונו האישי. ערכים חשובים לא פחות הם שמירה על כבוד האדם, חירות פעולתו ושלווה נפשו. האלימות היא בבחינת נגע שפשט והתרחב בחברה הישראלית ובתי המשפט מצווים לקחת חלק משמעותי במלחמה באלימות על כל גווניה וצורותיה. על הצורך בשמירה על הערכים החברתיים המוגנים ביחס לעבירות אלימות עמדו פעם אחר פעם בית המשפט בערכאות השונות. כך בית המשפט העליון בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' נאסר חסן (10.11.09):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

בעת קביעת מתחם העונש בעבירות אלימות יביא בחשבון בית המשפט את חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, יכולתו להימנע מהמעשה ומידת השליטה על מעשהו, את נסיבות ה"מעשה" ובכללם, עצמת האלימות והאם כללה אכזריות, תכנון והתארגנות מוקדמים, הנזק שנגרם והנזק הפוטנציאלי, האם העבירה בוצעה תוך שימוש בחפצים, לרבות נשק חם או קר, תוצאות התקיפה והרקע לביצועה.

כבישי ישראל הפכו בשנים האחרונות לשדה קרב. הבריונות והזעם בכבישים תפסו להם נחלה בחברה הישראלית. לעיתים תכופות מדווחים אירועים אלימים המתרחשים בכבישי הארץ, במהלך נסיעה של הרכב או במהלך חניית הרכב. לרוב נמצא כי הרקע לאירועים האלימים בכביש הוא עניין של מה בכך, בין היתר בשל צפירה או עקיפה שלא מצאה חן בעיני נהג אחר, ויכוח על מקום חנייה וכדומה. לרוב גם נמצא כי המעשה האלים בוצע תוך שימוש או איום באמצעות נשק קר או חם, כלפי נהג הרכב "הסורר" ויש גם כלפי בני משפחתו הנמצאים עמו ברכב, לרבות ילדים רכים בשנים. לא יכול להיות חולק כי תופעת הבריונות בכבישים מחייבת ענישה מוחשית שיהיה בה להרתיע את היחיד, הוא הנהג הבריון, ואת הרבים, הם נהגים בריונים בפוטנציה, כך שידע כל נהג ונהגת, כי מי שישורשע בעבירת אלימות בכביש יישא בעונש חמור על מעשהו והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח.

בחינת הנסיבות הקשורות במעשה האלימות אותו ביצע הנאשם כלפי הנהג האחר מעלה נסיבות אחרות ומקלות ממקרים אחרים המדווחים כאמור, וניתן לומר כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני.

עובדות כתב האישום מלמדות כי האירוע התרחש בחניה הסמוכה לחוף ים המלח. הנאשם ובני משפחתו עמו היו במקום החנייה אליה הגיע המתלונן ותוך שהוא נוהג את הרכב בנסיעה לאחור על מנת להחנות את הרכב. במעמד זה הנאשם הבחין ברכב המתלונן הנוסע לאחור עת בתו הקטנה של הנאשם עמדה בטווח נסיעת המתלונן ועל כן חבט בידו בחלקו האחורי של רכב המתלונן, וסביר להניח כי עשה כן על מנת להסב ליבו של המתלונן נוכחותה של הילדה הקטנה בטווח נסיעת הרכב, להזהירו ו/או להביא לעצירת הרכב ועד לשלב זה - נהג הנאשם באופן סביר ומותאם לנסיבות שנוצרו. בהמשך לאמור, הנהג המתלונן יצא מרכבו וניגש אל הנאשם. משבחר לגשת לנאשם מצופה היה כי הנהג המתלונן יכיר תודה לנאשם על שהסב שימת ליבו לנוכחותה של ילדה קטנה בכיוון נסיעתו ובשים לב לכך כי הוא חייב בזהירות מוגברת בנהיגת רכבו לאחור, או לכל הפחות יתנצל קלות יגלה אמפטיה כלפי הנאשם שהיה מבוהל נוכח החשש שמא בתו תפגע מהרכב. למרבה הצער, השתלשלות האירוע הייתה אחרת וכעולה מכתב האישום, מיד לאחר שנגש המתלונן לנאשם החל בין השניים וויכוח במהלכו נגח הנאשם בראשו של המתלונן וגרם לחבלה בדמות חתך בראשו.

כתב האישום אינו מתאר בהלך הדברים בין השניים ועם זאת יהיו חילופי הדברים קשים ככל שיהיו, הנאשם נהג כבריון והתנהגותו האימפולסיבית ראויה לגנאי ועונש שיהיה בו להתריע. הדברים נכונים גם בהביאי בחשבון תיאור הנאשם בפני שירות המבחן את שאירע ולפיו המתלונן הוא זה שהחל במעשי האלימות הפיזית עת ניגש אליו ודחף אותו, שכן גם אם עשה כן המתלונן, אין בכך להצדיק תגובה כה אלימה מצד הנאשם. נוסף לומר כי בקשיים בוויסות סערת הרגשות בה היה נתון הנאשם נוכח חששו הכן מפני פגיעת הרכב בביתו גם אין כדי להצדיק התנהגותו הבריונית כלפי המתלונן, עם זאת, באלה יש כדי לרכך במידת מה בחומרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אשר כאמור אין דומות לאותם מקרים בהם נוהג נהג אחר באלימות על עניין של מה בכך ורק משום שחש כי כבודו כנהג נפגע.

במקרה הנדון, לא ניתן להתעלם מהסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, והדבר מקבל משנה תוקף בשים לב לעולה מתסקיר שירות המבחן בהקשר זה. הנאשם הודה בפני השירות כי היה מבוהל, כי לא ידע לווסת את סערת

הרגשות שאחזה בו וכי נהג באופן חריג לאורחות חייו והתנהגותו בכלל.

עוד בבחינת מתחם העונש ההולם יינתן משקל לחלקו של הנאשם באירוע, שאינו מלא, בשים לב כי לא בחר להיכנס לאירוע האלים ובוודאי שלא קדם לו תכנון מראש גם לא תכנון ספונטני. בכל מקרה נסיבות האירוע נעדרות אכזריות ורוע לב גרידא, וברי שאין מדובר בנאשם אשר רק "חיפש" קורבן לכלות בו את זעמו.

עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים. אשר למקרים אליהם הפנתה התביעה יש לומר כי זו רובה ככולה כיוונה להוראת החיקוק, תקיפת זקן במקרים בהם דובר באלימות שהופנתה בתוך המשפחה, כלפי הורים וסבים מבוגרים, שנסיונותיהם שונות מאוד מהמקרה הנדון גם ביחס לחומרת מעשה האלימות עצמו. בחינת הענישה הנוהגת במקרה דנן צריכה לבחינה בעבירות אלימות הגורמת חבלה ממש, בשים לב לעובדת גילו המבוגר של המתלונן. סקירה במדיניות הענישה בעבירות אלימות בהן נגרמה חבלה של ממש מעלה מתחם בו הרף התחתון הוא החל ממאסר קצר בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של המעשה, הרקע ואופי התקיפה והאם בוצעה באמצעות נשק קר.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 13575-08-17 **מלול נ' מדינת ישראל** (13.12.2017) שנסיונותיו חמורות משמעותית מהמקרה הנדון, אישר בית המשפט מתחם ענישה הנע בין **10-30 חודשי מאסר, וציין כי העונש אותו גזר בימ"ש קמא על הנאשמים, 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מצוי בתחתית המתחם ואינו מחמיר**. המערערים, אחים, הורשעו בקשירת קשר לפשע ותקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות ונגזר על כל אחד מהם 12 חודשי מאסר בפועל (אחד נעדר עבר פלילי ולשני אי הרשעה). השניים תקפו בצוותא את המתלונן, קטין, ששהה בפרק העירוני, על רקע הערה שהעיר לאחותם וטענתה כי השפריץ לעברה מים. השניים עשו שימוש בטייזר והמשיכו להפליא בקטין מכותיהם באמצעות אלות גם לאחר שנפל ארצה.

בת"פ 3906-11-17 **מדינת ישראל נ' לוי** (שלום ק"ש), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה ממש, חבלה חמורה ואיומים, לאחר שביקש הנאשם מהמתלונן לכבות את המוסיקה שבקעה מרכבו וזה בתגובה שאל אותו היכן ניתן לשמוע מוסיקה בקול רם, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה בו במכות אגרופ בפניו אשר גרמה לו לשבר בלסת, בעט בו בכל חלקי גופו ואיים עליו שיעזוב את המקום תוך שהוא מרים אבן מהרצפה. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, תושב חוץ הנעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ (שלום ראשון לציון) 36684-03-18 **מדינת ישראל נ' מרדכי מור** (20.5.2019), קבע בית משפט מתחם עונש בין **10 ל 24 חודשי מאסר בפועל** בעבירות של תקיפה סתם, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים ויותר וגניבה. הנאשם נכנס לחנות המתלונן עם 3 אנשים שהגיעו עמו ודרש מבעל החנות לשלם לו 100,000 דולר ולבטל את התביעה שהגיש נגדו. תחילה תקפו אחד העובדים במכה בגב ונטלו את המכשיר הנייד שלו, ובהמשך כשהגיע בעל החנות, הותקף באגרופים על ידי הנאשם ואחרים, כשאחד מהם נטל את מקל ההליכה של הבעלים והיכה את המתלונן שנחבל בראשו, נפל והתעלף לפרק זמן קצר. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי 13 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ (שלום ב"ש) 27779-07-18 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** (28.1.2019), הנאשם הורשע בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ונהיגה ללא רישיון נהיגה. הנאשם אשר חשד כי המתלונן בקשר עם אשתו, אסף את המתלונן ברכבו אל מקום מבודד ושם יחד עם אחרים, היכה בכל חלקי גופו באמצעות מקל. בהמשך, קשרו את המתלונן לכיסא והמשיכו להכותו ואחד מהם דקר אותו. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע **בין 10 ל 30 חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר ל- 13 חודשי מאסר בפועל.**

בת"פ 23397-02-15 **מדינת ישראל נ' סונגרו**, הדומה בחלק מנסיבותיו למקרה דנן, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה ממש בצוואתו, בכך שבעוד המתלונן הולך ברחוב ניגש אליו המתלונן כשהוא תחת השפעת אלכוהול וללא כל סיבה שאל אותו אם הוא רוצה שידקור אותו. המתלונן ענה לו שיירגע ובעט בו, בתגובה לכך תקף הנאשם את המתלונן בכך שבעט בו ובעוד שהמתלונן להתגונן הצטרפו לנאשם שניים אחרים וביחד תקפו את המתלונן כשהוא שרוע על הקרקע והם בועטים בו בכל חלקי גופו. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 14 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם, משיקולי שיקום, 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות. בערעור שהגיש הנאשם נוכח עונשם של האחרים, הופחת עונשו ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת במקרים שנסיונותיהם חמורות מהנסיבות במקרה הנדון, ולאחר שחזרתי ובחנתי את מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לחומרה ולקולא, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נכון כי ינוע בין 6 ל - 18 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

בהתאם לסעיף 40 יא לחוק העונשין בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובמידה בה הן מתקיימות, זאת ככל שיסבור כי יש לתת להן משקל בנסיבות המקרה. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר בענייננו מדבריו של הנאשם, מרישומי הפלילי, מתסקיר שירות המבחן וטיעוני ב"כ הצדדים. בדרך זו חידד תיקון 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.09)).

הנאשם שנותן היום את הדין הוא בן 43 נשוי ואב לארבעה ילדים קטנים משתי מערכות יחסים. ברישומי הפלילי נמצא 2 הרשעות, האחת בעבירה של קבלת דבר במרמה משנת 2002 והשנייה בעבירה של התעללות בבעל חיים משנת 2009, אולם שתיהן מעברו הרחוק מאוד וכבר התיישנו. מהאמור נלמד כי מזה שנים רבות מנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני חרף קשיים רבים עמם הוא נאלץ להתמודד.

התסקיר עליו עמדתי בהרחבה לעיל מלמד כי אל מול סיכון נמוך מאוד להישנות מעשי אלימות על ידי הנאשם נמצא סיכוי שיקום גבוהים אשר החלו לתת אותותיהם המבורכים אצל הנאשם אשר שולב בהצלחה בהליך טיפולי אצל שירות המבחן. יחד עם הדברים האמורים, איני מוצאת לקבל את המלצת השירות להשית על הנאשם ענישה חינוכית בלבד, בדמות צו של"צ בהיקף של 180 שעות למען אוכלוסייה נזקקת ותרומה לחברה, זאת נוכח אופי העבירה, המחייבת לטעמי מתן הבכורה לשיקולי הרתעת הרבים בגזירת עונשו של הנאשם. בנוסף לשיקולי השיקום כאמור ומפורט בתסקיר

שירות המבחן, נתתי משקל לאחריות אותה נטל הנאשם על מעשיו, הודאתו בעבירה שחסכה זמן שיפוטי ובעיקר את העדת המתלונן, ולרבות החרטה הכנה שהביע במהלך הדיונים ובפני שירות המבחן.

עוד ניתן משקל להיותו של הנאשם אב ומפרנס של קטינים הסמוכים על שולחנו, לרבות הקשיים הכלכליים עמם הוא מתמודד כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

סוף דבר

לאחר בחינה חוזרת של מכלול השיקולים הנדרשים לבחינת עונשו של הנאשם וכמפורט לעיל, אני גוזרת עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. מקום העסקה - "יהדות בוכרה" בכתובת הכינור 2, תל אביב - יפו, ובהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות מיום 26.07.2022. הנאשם הונחה להתייצב ביום 31.10.2022 - מועד לתחילת ריצוי עבודות השירות, במשרדי הממונה על עבודות השירות בשעה 08:00 (יחידת עבודות שירות).

עבודות השירות יבוצעו 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם הוזר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה וכל חריג מכללים אלו יהיה בה להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.12.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. פיגור באחד התשלומים יעמיד את יתרת סכום הפיצוי לפירעון מיד.

הודעה זכות הערעור

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ג, 03 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.